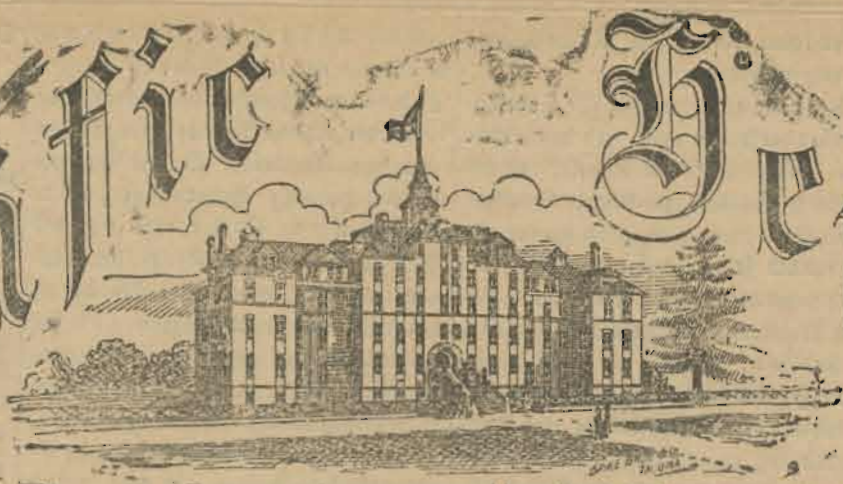

Western Herald

PACIFIC LUTHERAN UNIVERSITY.
Dedicated October 14th 1894.

No. 19.

Varmland, Wash. 11. Mai 1896.

6te Aarg.

Det er mig, frygter ikke!

Joh. 6, 20.

Ogsaa vi reiser paa et Hav, hvor snart gunstige Vinde fremstunder vor Fart, snart Storme sinter den og fører os hen paa Klipper og Skjær. Hurtigere end Omveglingerne foregaar paa Havet, veksler dog Lykken paa Jorden. Den ene Dag lykkes alt efter Dufte, den anden kommer man trods de største Anstrengelser ikke af Pletten. Den ene Dag er Menneskene og Forholdene os gunstige, den næste optræder de som en fiendtlig, hindrende Magt. Alt dette ser Kristus fra Toppen af Bjerget, hvor han er alene med sin Fader — nei fra Himmels Hvide, hvor han sidder ved sin Faders høire Haand. Alt dette ved Herren, ja alt dette har han fra Ewigheid vidst og bestillet, og med dettagende Følelser i sit guddommelige Hjerte følger han baade de Glæder, han skænker os, og de Trængsler, han paa-lægger os. Dog denne almindelige Afvegling af smaa Glæder og smaa Prøvelser skal nu afbrydes af en stor vedvarende Trængsel eller idelmindste af Frygten for den. I den fjerde Nattevagt, i den usikre Morgendæmning, ser vi hvorledes den kommer os nærmere og nærmere. Nærmere og nærmere kommer det Dieblit, da vi maasse vil faa den Efterretning at vor Livsløkke er bleven rammet af et Slag, som den aldrig vil forvinde; nærmere og nærmere det Dieblit, da vi maa tilstaa, at vor Kamp mod Mennesker og Omstændigheder er forgjæves, og at vi maa ligge under; nærmere og nærmere det Dieblit, da vort dyrebare Liv, for hvilket vi saa længe har bævet, bliver Dødens Rov. Og hvad er det da egentlig, som træder os nær i denne Afgjærelse? Vil hvirten Aarsag, til hvilken Kraft kan vi føre den tilbage? Det er et Spøgelse, raaber nogle; det er en Magt, hvori der ikke bor nogen Bevidsthed eller Kundskab, hverken om sig selv eller om os, som med blind, uforanderlig Nødvendighed hidspjær det, der uddriller sig af Tingenes urokkelige Love, — som med den samme haarde Følelseløshed hæver os til Lykkens Top og styrter os ned i Ulykkens Dyb — som hverken ved det ene eller det andet har sat sig vor Frelse til Maal, men gjør det, uden selv at vide hvorfor, gjør det kun for at gjøre det. I Sandhed, her har man intet andet Valg end at raabe og bæde, eller, hvad der er endnu værre, stille sig med dødt Trods overfor den formentlige Nødvendighed. Dog nei, det er intet Spøgelse, det er ingen Nødvendighed, det er Kristus selv, som nær-

mer sig os i den kommende Krisis. Den samme Kjærlighed, som tvang ham til at komme ned fra Himmelen og dø paa Korset for os, tvinger ham ogsaa nu til at komme til os og distaa os. Vor Skjæbne ligger i hans Haand; hvorledes den vil udbille sig, ved vi ikke, men et ved vi, nemlig at han er hos os — og hvad behøver vi da at bekymre os om alt det andet? Han vil styrke vort Hjerte, saa at vi kan udholde Prøvelsen, ja, saa at den kan blive os til Betsignelse, hvadenten den ender med vor Udfrielse eller med vor legemlige Undergang. O, alvi dog altid hørte den Stemme: "Det er mig, frygter ikke!" Arme uheldige Mennesker, hvis Dren tilluktes, og hvis Dine blindes af Vantro, saa at de ser et frygteligt Spøgelse, naar de dog kunde se Jesus! Arme troende, men svag troende Mennesker, som i Lykkens Tider kunde fortælle saa meget om Herrens Naade, men som under Trængslerne har mistet sin Frimodighed og Fortrosthed, saa at ogsaa de begynder at se Spøgelser (Thermin.) Ved I. I.

Biskop Bugges Død.

Biskop Dr. F. W. Bugges Død anmeldtes i "Lutherisk Kirketidende", Kristiania, saaledes: Tredie Paaskestedag har bragt vor Kirke en stor Sorg og et føleligt Tab, idet Biskop Dr. Bugge den Dag pludselig blev rammet af et Slagtilfælde, som bragte ham Døden efter et Par Timers Forløb. Den stærke, livsstræftige Mand's Vortgang kom uventet, og hans Plads bliver vanskeligt at fylde. Men Gud har villet det saa. Biskop Bugge var en fremtrædende Personlighed i vor Kirke. Allerede fra Ungdommen af havde han sæstet Opmærksomheden paa sig og vandt Alene fremigjennem vøgende Anseelse som Prest, som Universitetslærer, som theologisk og kirkelig Forsætter og sidst og ikke mindst som Biskop i de to Aar, i hvilke han betjente Kristianias Bispestol. Som Biskop lagde Dr. Bugge med sin redige Tænkning og snare Opfatning en sjelden administrativ Evne for Dageu. Ved Siden deraf bane hans varme Kjærlighed til vor lutheriske Kirke, hans faste evangeliske Holdning og imødetommende Naade, hvorpaa han omgiktes sit Stifts Menigheder, Prester og Lærere, hastig Veier for ham i hans Virke som aandelig Tilsynsmand. I de saa Aar, han var Biskop, viste han sig som Leder med aabent Die for Tidens Krav og frugtbar Initiativ. Savnet efter ham vil blive stort i hans Stift som i hele vor

Kirke, jærlig ogsaa blandt Hovedstadens Prestestab. Idet vi ser tilbage paa den virksomme Arbejdsdag, som nu er endt, takker vi Gud for, hvad han gav vor Kirke i Biskop Bugge. — Norden.

Børneopdragelse.

Efter "Ugens Nyheder."

Herre, saade du ikke god Sed i din Ager? Hvorfra har den da Klinten? Saaledes spørger i Dignelsen Tjenerne sin Husbonde. Denne svarer: "Det har Fienden gjort."

Oftest hører man Forældre og Opdragere tale som hine Tjenerne, naar de ser al Slags Ukrudt vokse frodigt frem i Børnens Hjerner. Da heder det ofte: "Hvor kan dog al den Løgn og alt det onde komme fra hos Barnet? Det ser og hører dog intet ondt hos os."

Først og fremst er herpaa nu at svare: "Det har Fienden gjort!" Thi siden Adam og Eva underhandlede med ham under Træet i Edens Have og lod sig belyve og besnære af ham, driver han sit Væsen med os Menneskebørn. Men det bliver dog ogsaa et Spørgsmaal, om vi selv under Opdragelsen undgaar alt skadeligt, og om vi ikke selv paa tilsyneladende ustyldig Naade lægger Grundten til Løgn og andet ondt og derved i Børnens Hjerner bereder Djævelen en Rede, i hvilken han trygt kan anbringe sin Dngel.

Hvor ofte hører man ikke Forældre eller Barnepiger sige: "Bliv nu pent her, Barn, jeg gaar kun et Dieblit der og der hen, jeg kommer straks igjen og skal have det og det med til dig!" Men det er ikke den rene Sandhed, der siges, Man gaar andetsteds hen, end man har sagt, bliver længere borte, bringer mulig helligt ikke det lovede med; man vilde jo kun berolige Barnet i Dieblittet. Denne Hensigt er maasse ogsaa bleven naaet, men hvilken Lære har man ikke samtidig bibragt Barnet? Det ved nu, at man kan lyve og bedrage, thi Fader og Moder har jo selv gjort det overfor deres eget Barn. Maasse byder der sig snart en Leilighed for Barnet til at gjøre det første Forsøg i Løgn og Bedrageri, og lykkes det, et andet og tredje. Og vil du Fader og Moder, da undres over, at de Sædetorn, du selv har saet, spirer og bærer Frugt?

Bliver Børn gjentagne Gange stuflet paa den ansorte eller lignende Naade, vænner de sig snart af med at tro paa vore; Ord thi heller ikke Barnet har Lygt til at lade sig narre. O, Barne-hjertet er saa blødt, blødere end Voks. Godt og ondt indpræger sig dybt, dybt i det. Vær derfor forsigtig i din

Gjæren og Læden overfor Børnene og fremfor alt urokkelig sandhed. Lov dem intet, som du ikke kan ja maasse ikke en Gang vil holde. Tru heller ikke med Straffe, om hvilke du forud ved, at du i intet Tilfælde hverken kan eller vil udføre dem.

Ikke sjelden hører man ogsaa, naar et lille Barn under sit første Forsøg paa at gaa, støder mod et Bord eller Stol, at Fader eller Moder siger til det: "Slaa Bordet, Stolen igjen!" Og man morer sig, naar Barnet gjør det. Man kan vel ogsaa faa i Sinde, om end for Spøg, at opfordre det til at slaa sin større Broder eller Søster. Hvilken Daarlskab! Hvem har vel saa fortjent Straffen, naar det saaledes opdragne Barn senere vedbliver at mishandle alt, hvad der træder det hindrende i Veien, naar det for Alvor slaar de større Søskende, og der opstaar Barnekrig, naar det vel endog kan falde paa at slaa efter dig, hvis du maatte finde det nødvendigt at revse det?

Smaa Aarsager — store Virkninger! Dette har ogsaa Gyldighed med Hensyn til Børneopdragelsen. Fortæl derfor ikke dine Børn Spøgelshistorier og lad dem ikke læse saadanne. Det gjør dem ængstelige. Tru dem heller ikke paa en skrækindgydende Naade. Hoppig beaghynder man allerede at fylde Skjodebarnet med alle Slags Uventyr, og naar det saa begynder at læse, møttes det med Uventyrbøger. Har nu et Barn allerede i sig selv Tilbøielighed til Drømmerier, kommer det omsider aldrig udenfor Drømme- og Uventyrverdenen. Vort Liv er intet Uventyr eller Drømmeliv; det er alvorlig Virkelighed. Opdrag dit Barn til lutter Sandhed i det jordiske og stræb ogsaa tidlig at indvie det i de evige Sandheder.

Lader de smaa Børn med Fred og formener dem ikke at komme til mig; thi Gimmeriges Rige hører saadanne til, siger Jesus, og Forældre og Opdragere bør allerede tidlig vise det lille Barn til ham; led det ikke ad Uventyrbøve bort fra Veien til Kristus. "De som søge mig tidlig, skal finde mig," siger Herren, Ordsp. 9. Fortæl Børnene, saafnart deres Tænkneve begynder at udvikles, om den store Børneven, om hans Fødsel, hans Liv hans store Opofrelse. Mon ikke t. Et Historien om Jairo Datters kunde virke mere paa et Barn end 1000 Uventyr? Fortæl dem om den lydige, gudtrygtige Josef, om Drengen Samuel o. s. v. Det er hellige, frugtbringende Sandheder.

Enhver Opdrager holde sig selv under Guds Lygt, da kan han i Guds Navn forsøge at opdrage sine Børn i Lygt og Herrens Formaning.

Hvad Dr. Luther siger om Drukkenskab.

I sin Udlæggelse af Profe'en Joel Kap. 1, 5—7. (Walch's Udgave, 6, 2183—2189) siger vor lærte Fader Luther:

Naar man vil følge Verdens Dom, hvad den mener om Sagen, saa ansees det for en ringe Sag, at En drikker lidt for meget, faar sig et Rus og bliver drunken. Og hvis du skalde være Dommer, vilde du vist efter din Formenting, sige, at en gjerrig, Næjerkarl, en, der tager andre Folk ved Næsen, forfordeler og bedrager dem, gjør større Synd og Uret, end den, som gjerne vixer og, som man kalder det, tager sig et Rus og bliver lighg. Thi Drukkenskab agtes for en Privatlynd og en ringe Synd, hvis den overhovedet endnu regnes for Synd. Thi om den end ellers medhjæper sin Uorden og Straf, bliver den dog agtet for at være udehøvelig og af liben Vægt, fordi den angaar enhver private Person. Derfor ansees den ikke alene ikke for nogen Skam, men næsten Enhver bestræber sig derpaa, som om det var en sømmelig og i Alibi Fornøielse, hvorved Sorg, Bekymring, Møje og Arbeide glemmes bort. Saaledes mener og dømmes Verden.

Men naar vi paa en ret Maade betænker og overveier Sagen, saa maa vi befende og sige, at Drukkenskab og Fylderi er en af de allerførste Synder, fordi den trækker efter sig og giver Anledning til mange andre, ja utallige Synder. Endog Hedningerne har indseet og erkendt ikke blot den Skam, men ogsaa den store Skade, som denne Vædning med sig. Derfor findes ogsaa i deres Myter mange smukke og hæderlige Udsagn, hvori Maadehold og Værdighed holdes høiligt roset og priset, men Drukkenskab og Fylderi fordoømmes som den flætteligste Sygdom og Plage. Thi siden de ufornuftige vilde Dyr ikke drikke mere, end de trænge til, og deres Natur kræver, men hellere vilde lade sig slette af Thorsen, end drikke mere end de behøve, er det da ikke en Skam, at et Menneske, som dog af Gud fremfor andre saa rigelig er begavet med Fornuft og Forstand, ja ofte en, der ved sin Forstand og Dygtighed styrer et helt Land og Fyrstendømme, ikke skal kunne holde Maade i denne Sag, men ligesom tage sig selv af Dage?

At gas nogen blandt stakkelige Folk, at vekte sig i Sølen, at springe over Bord og Bænke, er ikke minnerligt, men byrsk; men ikke mindre hæderligt er Folk imod Naturen, som overlæser sig med overflødig Drik og Svir. Thi derved mistes de det, som alene er givet Mennesket fremfor alle Dyr, nemlig Fornuft og Forstand, og de bliver alene til vilde og ufornuftige Dyr. Thi alle Drankeres Laster, Død, Gøbbet og Gjerninger er vilde og uordentlige. Naar de dødes, er deres Brede ikke sig et Menneskes, men et grumt og grusomt Bæst, som man paa ingen Maade kan overbenkse eller bære. Men naar de er levende—thi som Fal? har mange Slags Natur og Bane, saaledes frembringer og opbrækker ogsaa Vin i Hjertet mange Slags Laster og Lidelse, som i Almindelighed driver de da ikke? Hvor rægesløse, byrsk, vilde og utugtige er de ikke? Uden mindste Skam vover de at snylte og gjøre Alt, som de kan lide paa. Derfor har ogsaa Hedningerne med Rette forstaaet og forbudt Drukkenskab som en Ting,

der er imod Menneskets Natur og gjør saa megen Skade.

Men dette er dog endnu ikke Hovedsagen eller det største onde ved denne Vædning. Den hellige Skrift underviser os om saadanne Synder, som følger Drukkenskabslaster, men som Hedningerne ikke var kommet se og erkende. Thi saaledes prædiker og siger Guds Søn, den høie Majestæt, vor kjære Herre Jesus Kristus selv: "Vogter eder selv, at ikke eder's Hjerte nogen Tid se værs med Fraadseri og Drukkenskab og med Sorg for Næring, og saaledes i en Dag skal komme uorienteret over eder" Luk. 21, 34. Og St. Paulus siger i Kor. 6, 10.: "Drankere skulle ikke arve Guds Rige." Ligelædes Gal. 5, 18. "Drinker eder ikke drukne af Vin, i hvilket der er Røgelse, men blive sunde af Hænder." Saaledes siger ogsaa Job 4, 11. et meget haardt Ord: "Hver er og Vin og Most borttager Hjertet."

Disse og lignende Skriftens Sprog bør du se paa, tage dem vel til Hjerte og rettelig overveie dem, saa vil du finde og blive var, at Drukkenskab ikke blot er en styg og skæmtig Vædning, men bringer ogsaa den største Fare og Skade. Thi dersom en Vædning stikker advarer Folk imod denne Vædning, searaader den og afskælder Folk derfra, fordi den besværer Hovedet, sætter Feber i Begemet og giver Anledning og Anledning til utallige Sygdomme: hvor meget større og værre er da ikke den Skade og Tændighed, at Drukkenskab ikke alene besværer Hjertet, men ogsaa stjæler Hjertet, det er, tager Guds Rygt bort, gjør Hjertene stive, opvænder de Byer, som stive imod Sjælen og mod Guds Bud, tager bort Guds Erkendelse, gjør usikkert og uvilg til Gud og Baskædelighed, for at sige det med et Ord, besværer aldeles det Guds Billede og den Guds Dignitet. Men ved Dødet og Troen er anstændig og ligger i Hjertet, og tillader det ligesom med Dyd og Sæd.

Derfor kommer og følger ogsaa de forfærdelige, gruopvækkende Tilfælde, hvorpaa man daglig ser og erfarer mange Eksempler, at mange saadanne Folk saa let omslommer ufornuftige Vædninger. Mange af dem falder og aa uselvøgende i store og store Synder, uden at de selv rigtig ved, hvortil de er gaaet til. Thi det er vandt, som den store Digter siger: Drukkenskab er en for og tilfærdelig Vædning til at forbrude sig; thi den gjør baade Begemet og Sjælen værgeløst, tvæl og styg. Derfor kommer det ogsaa, at den onde Fiende, som allesteds lægger sine Snarer ud, paa lettelig overvælder Drankerne og overfører dem med alt vndt, at Jammer og Ulykke, saa meget som han vil.

Saa, der er beviden at endnu meget større, ubørlige og skæmtige Døde, nemlig at, som St. Paulus siger i Kor. 6, 10., Drankerne ikke skulle arve Guds Rige. Derfor skulle vi ikke blot vogte os for Drukkenskab og styg den, men vi skal ogsaa, som Kristus ordnede, Luk. 21, 36. Matth. 26, 41., "væge til enhver Tid og bede, at vi ikke skulle komme i Fristelse."

Saaledes har du nu set, hvad den hellige Skrift mener om Drukkenskab, hvortil det og hvad det laver og prædiker derved. Men det er upåagt og godt, at man ved Siden deraf ogsaa vel betænker, hvilken stor Skade Drukkenskab lever medfører, baade paa Sjæle og paa Læbe. Begemet saar deraf mange haardt smertelige og hæderlige Sygdomme; den

gjør det usikkert og udbygt endog til de allerførste og letteste Gjærninger, Embær og Tjenester, den overfører og fordærver aldeles Landsedverne og den naturlige Forstand. Og det ser, som den fine Hedning Seneca siger, at de Brøst, Laster og Udøder, som man ved Drik og Vin har paadraget sig, vedbliver og varer ogsaa uden Vin, det er, naar man er bleven væd igen og ikke har drukket. Derfor har ogsaa Paganoras med Rette sagt, at Drukkenskabslaster er en stadig Dødelighed i Næseri og Vand; thi det bliver Drankernes Død, at de altid ansees og holdes for gale og afværdige.

Om Sofokles fortæller man, at han plejede at stross; Digteren Aeschylus for hans stadige Drukkenskab Stig. Thi om han end gjør gode Vers, saa ere de dog, sagde han, ikke til Ros for ham; thi han gjør dem i Uvidenhed. Thi sikkert er det, at berusede Folk, ligesom Ræjtel, ikke har Forstand eller Fornuft, de kan ikke rette sine Tanker derhen, at de skal ret alvorlig betænke store, vigtige Sager. Derfor, om de end gjør og udretter noget godt, saa ser det mere tilfældigt og ved en Slump, end ved Eftertanke eller alværdig Dygtighed og Forstandighed; thi disse Ting kan ikke findes hos Drankere.

Vort Guds Liden heller ikke ringe Skade ved Drukkenskab. Thi det er som Jesus Sirach siger 19, 1.: "En Arbejder, som drikker sig gjerne drunken, kan ikke blive rig," ikke alene fordi han ikke i Vædningen kan taale Udgifterne, men ogsaa fordi Gud ikke vil taale en saadan slammelig Misbrug af en saadan ædel og nyttig Gave....

Fromme, retfærdige, kække og gudfrygtige Hjerte har altid saadanne Skriftens Sprog for Wine og i Hjertet. Og fordi de af sig selv hører, at Drankere af Gud skal straffes med Misog og Dyd, bærer de Guds Gaver med Taknemmelighed, paa en ædruelig og maadefolden Maade, ikke til Overdåd, til Afture og ynde, eller til Pragt, men til Begemets Nødsnødvendighed. Saaledes vil de ikke blot undgå de store, forfærdelige Straffedomme, men ogsaa saa en sikker Beskyttelse for deres Fromhed, Sidelighed, glæde sig over Guds Betsignelse og være forsøede derved. Men de andre, som foragter denne den Herrens Kristi, Profeternes og Apostlenes Bødalen og Lov den her i Verden og dertil er lighgige Byr og hænger ved denne Vædning, den skal ingen Gode og rette kenne, men for Mavn og Rundskidne. — Kirkel. Maanedssid., 1871.

Den, som i sin Trængsel begynder med Bønens Klage, forfatter med at formane sin Sjæl til Taalmodighed og Lid til Gud, og som selv ved sine Fienders Spott kan sørre dybere ind i Gud, har det tydeligt, at han vil ende med en Talefang.—Raff.

"Hverren hører hvor de stakkelige og fine byrdne foragter han ikke," Ps. 69, 24. Drogbare Ord: sin sundtel De ligger i Bøddenskjænge, men ogsaa i hans Hjerte; de Jæder hver hans Bille og for hans Stig, men under hans Dø og kan faalenge som han vil; han lærer de Bøddene ud i rette Tid, til det Beskyttelse og Frælse, Beskyttelse og Gylt, og da er de hans bødne, hans Beskyttelse, hans Ham og Arvinger.—Lauke.

Kristenkjærlighed og Godgjørenhed.

Der stilles i vore Dage mange Krav til de troende; den ene Sag, den ene Opgave efter den anden dukker op og paalæder Menighedens Kjærlighed og Offroelighed, og man kan ikke andet end glæde sig derved som et kraftigt Bøtøgn, som et Vidnesbyrd om, at Kristi Menighed er ved at blive vaagen iblandt os, vaagner til Bedrøvelse om sit Ansvar og sine Pligter. Og kristes man siundom i sorgtende Tro til at trykte, om ogsaa Menigheden ser nært og levende nok til at svare til alle disse Krav, saa bliver dog som Regel en saadan Frygt gjort glædelig tilfælde. Men ved Siden af de særlige kristelige Krav lyder det borgerlige Samsunds Krav paa Vidland og Støtte for de mange forskjellige Bøtøgn, der er oppe i Tiden for at gjøre godt paa den ene og den anden Maade. Og netop paa Grund af den glædelige Kjendsgjerning, at de kristne mere og mere bliver klare over og hæver deres Særstilling i Samsundet, bliver Kravene med særlig Kraft stillede til dem. Saaledes i disse Dage Godgjørenhedens Krav paa Midler til at afhjælpe den af den strenge Ruske fremfaldte Nød. Jeg har netop indsendt en Artikel om denne Sag til et af vore Dagblade, men har endnu et Ord paa Hjerte særlig til de troende.

Intet troende Menneske vil benægte, at Kristendommen har noget med Godgjørenheden at gjøre, ja vi hæver, og med Rette, at alle Samsundets Godgjørenhedsstærker, og Arbeide i Verden er et Baa fra Kristendommen; thi det er ved Kristi Evangelium, den Kjærligheds Kraft er sat ind i Mennesket, som giver sig Udtryk i de kristne. Men deraf følger ogsaa, at vi kristne er dobbelt forpligtede paa dette Omraade. Vi er forpligtede som Medlemmer af det borgerlige Samsund, hvori vi lever, til at hjælpe de uselvøgende og trængende i dette Samsund, og vi er forpligtede som Jesu Kristi Disciple til at være Vidner om den Kjærlighed, der er skjænket os til at lade Kjærlighedens Barme udstrække fra os til dem, der trængter til den. Dette vil jo ikke sige, at vi skal give dobbelt saameget som de andre, thi Kjærligheden maates ikke med Tal! Men det vil sige, at vi skal give dobbelt saa godt som de andre, vi skal give saaledes, at det kendes, at det er Kristi Disciple, der gjør godt. Med andre Ord, naar vi spørger, hvortil de vi bedst skal give, skal vi ikke rette os efter Lidskaandens Anvisning, thi den lader eller vildledes ofte af en salgt Humanitetsfølelse, og vi skal ikke følge vore egne Theorier eller Lidskærligheder, thi det er de ofte svært at træffe det rette, men vi skal i dette, som i Alt, følge Jesu Kristi Eksempel.

De evigdommelige ved alle disse Kjærlighedsoggjærninger er, at han aldrig svæbes med at gøre en Bøve, men altid giver sig selv i Gaver, her giver sandheden, her hans Bønsøjagt bruger Gaven, uifra igennem Gaven træder i et personligt Forhold til dem, der modtager. Det er dette, vi skal lære af ham, det er dette, vi trænger til at se, thi det er derig menem, som skal overbevøses om, at selv har han ikke troede har en Rigdom, som Verden ikke kender, at Kjærligheden er stærkere hos de kristne, fordi Guds Kjærlighed er udbygt i deres Hjerte ved den Helligand. Det er saa

ofte Foreningegodgjærenhedens store
Erst, at den berøver Goven sit person-
lige Bræg; det er en upersonlig Insti-
tution og ikke et medfølelsefuldt Menne-
skete, der giver Gaven. Derfor vil
det kun lidet hjælpe, om vi dannede en
ny Forening, som særlig rettede en Op-
fordring til de troende om at yde Bi-
drag og uddøse dem i en kristelig For-
enings Navn; om der saa blev givet en
Traktat med hver Tallerken Suppe og
om saa Jesu Navn blev trykt på
hvert Stykke Brød, der blev uddelt, saa
blev det ikke derfor Kristenshæder.
Rei dertil kræves, at vi efter Jesu For-
bilde giver os selv, at vi træder i et
personligt Forhold til de trængende, sæt-
ter os ind i deres Forhold og Nød, og saa
yde Hjælpen af Hjertets Hæderlighed.
Kunde Jesus for vor Skyld leve sit
Menneskeliv i Ringhed og Armod, saa
kan vi vel ogsaa for hans Skyld gaa ind
i de fattiges Stue, selv om Luften kan
være lidt stram; har han kunnet antage
sig os i vor Ustæthed, saa kan vi vel
ogsaa antage os vore Brødre og Sø-
stre, hvor ude de saa er, og kommer dem
imøde med noget af den selvsjorne og
kristelige Hæderlighed, vi har lært hos ham.
Det er dette, vi som kristne kan og skal
gjøre, og det er berøvet, vi hane Bei for
Kristi Evangelium i Hjertterne: ved at
lade dem smage hans Hæderligheds Rig-
dom.

Spørgsmaalet om Ibe kristnes Skil-
ling til de sociale Spørgsmaal begynder
at blive brændende i vor Tid; det er
her, vi skal begynde; her har vi vort
Indblik at gøre ved Udjævningen af
Klasseshædet ved den personlige Hæder-
ligheds Hjælp; forsømmer vi det, tal-
der Ansvaret for Forholdenes forværre-
lige Udsvikling ogsaa paa os.

B. W. Steintkal.

Tillid.

En Sommeraften sad en ung Pone
paa Dørrindet af sit lille Hus, hun ly-
ede flittigt paa en Dragt til sin lille
Niels, hvis muntre Latter hørtes henne
i Haven. Hendes Mand sad tæt ved
hende, nydende en velsortent Hølle e-
ter en lang Dags strengt Arbejde.

"Hvordan skal det gaa os denne Vin-
ter Fjergen? Det har været knapt nok
i Sommer allerede!"

Denne Spørgsmaal valte i Mandens
næsten halvt indslumrede Mand en Sø-
lelse, som afmaalede sig paa hans An-
sigt.

"Hør sig mig, hvad siger du der, hjerte
Pone?"

"En Vinterdragt til lille Niels."

"Jeg tænkte det nok. Ved vor lille
Fjer det ogsaa?"

"Rei, det ved han saamænd ikke no-
get om."

"Burde du ikke sige ham det, for at
han ikke skal gaa i Angst for at komme
til at fryse i Vinter?"

"Han—angste sig! Kan du ikke høre
ham, han synger jo som en Rørke hele
Dagen igennem, og selv om en eneste
Tanke gik gennem Hovedet paa ham,
saa vilde han strøg komme og høre sig
til mig, ventende, at jeg kunde give ham
det, han trænger til."

"Tror du? Rubel, saa er Drengen
visere end sin Moder!"

Maries Pone ihjlede med Taarer, da
hun saa det Blis, hendes Mand sendte
op mod Himmelen, og den Sky, der
hadde hvilet over hendes Ansigt, for-
andt ved Tanken om Barnets Tillid.
Derfor skulle I ikke betynde eder og

sig: "Hvad skulle vi æde, og hvad
skulle vi drikke, og hvormed skulle vi
klæde os? Er der alt saadant, og I be-
vingerne; thi eders himmelske Fæder ved,
at I have alle disse Ting behov. Men
søger først Guds Rige og hans Ret-
færdighed, saa skal alle disse Ting
tillægges eder."—M. M. L.

Forfæm ikke Herrens Nadvære.

Hvad Fornædenhed det er at bruge
vor Herres Jesu Kristi Begeme og
Blod, ved alle de, som rettelig i Hu og
Hjerte kjæde vor Herre Jesus. Saa
sandt du kjæder den Herre Jesus Kristus
for din Herre, saa sandt skal du
bruge hans hellige Nadvære; saa sandt
du vil, at han skal være din Frelser,
saa sandt du vil, at Kristus skal være
din Kristus, salve og signe dig med den
hellige Ånd, — saa sandt Jesus Kristi
Død skal komme dig til gode, — saa
sandt hans Døds Følgeskikkelse er dig
Fjær, — saa sandt du vil have din svage
Tro styrket, — saa sandt du vil have
Guds og Jesu Kristi Hæderlighed stad-
fæstet i dig; saa skal du gaa til Herrens
Bord, æde Jesu Kristi Begeme og drikke
hans Blod; thi han har indkjøbt denne
Nadvære, 1 Kor. 11, 27—28., til et
Bidnesbyrd om, at alle de, som kjæder
Jesus for deres Herre og kan prøve
sig selv, skal komme til dette Bord og
saa Maade kjænde sig for hans Tje-
nere og Undergjættede. Jesus har ind-
kjøbt denne Nadvære i den selvsamme
Nat, da han gik til sin Død og Pine,
for dermed at erindre os om, at naar
Syndens og Dødens Nat indtrænger
sig paa os, da skulle vi æde af det vel-
signede Brød, som er Kristi Begeme
Delagtighed, og drikke af den vel-
signede Ralk, som er Kristi Blods Sam-
fund, og saa i denne Ralks Rætt vandre gjen-
nem Dødens Jammerdal ind i det evige
Liv. Du, som er svag i Troen, sød i
kjærligheden, kom du hid, og lad her
din Tro styrkes, lad din kjærlighed her
optændes til Gud og til din Næste.
Bretmand.

Smaastrykker.

Den fromme har ofte Anledning til
Klage, men aldrig Narraa til For-
visning; derimod har han steds Guld
til at bede, love og takke.—Moll.

Guds Strænge se fler ofte i det skjulte;
men isejom har virker i det stille, saa
skal vi stille vente paa ham. Denne
Sjælens Stilhed beforder Guds Bir-
ken for os: Gal. 3, 15.—Baihynger.

Bliv først et Guds Barn, gjør der-
næst, hvad der er befalet, og lad for-
svigt Gud raade; han vil, naar du
overgiver dig til ham i hjertelig Tillid,
ogsaa under din Søvn berede din Lys-
te.—Starke.

Hvad er saligere og glædeligere end
at tro hans Ord og ikke ved nogen An-
sættelse at lade sig bringe dervæ, men
mod al Døvelens Ansættelse kun at
sulle Dinene, borilægge Sans og Bib,
Fornuft og al Klogskab og steds sige i
sit Hjerte: "Gud har sagt det, han kan
ikke lyve!" Der er intet glædeligere.
Siger jeg, end en saadan Tro.—Luther.

Bevæk vel blandt hvad Slags Følel-
ser du her paa Jorden har at leve; med
Hensyn til Gud vil du finde de fl-
som sorogter, med Hensyn til sig selv
som fortære F. H. der er langt fra
Frelsen, med Hensyn til dig som For-
følger og M. H. indvæ.—Frelsch.

Efter det Forhold, en indtager til
Guds Ord, vil han enten saa Betsignelse
deraf eller rammes af dens Dom. Du,
der med David priser Guds Ord, Ps. 66,
11., og tager tilfælde med den Tron,
det byder, han kan overvinde Fjæden
og afvænte Hjælpen. Men der, der
lygter til ranke Udflugter ligesoverfor
Guds Ord og taber Luften til at sidde
ved dette, ofte paa et dunkelt Sted sin-
nende sig, han afbrøder dermed For-
bindelsen mellem Guds Hjerte og sit
 eget Hjerte og bliver lad tilbage i sit
Næste.—Kieger.

Ulyheder.

Tirsdag den 5te Mai kom Formand
Harslad hjem igjen fra California, hvor
han har været Menigheden i San
Francisco, indtil denne for nogle Uger
 siden i Bost. C. Hoel til fast Prest
han beretter at vore Kirkefolk paa de
Kanter følger vort Skolearbejde her
med megen Interesse og sætter store
Forhaabninger dertil. De vil ogsaa
gjøre, hvad de kan for at hjælpe
Skolen i dens nuværende store Nød,
men Conen dertil er for de fl-tes Ved-
kommende meget indskrænket. Imidler-
tid vil der jo altid ydes noget, hvor
der er en god Vilje, men hvor Viljen
mangler saar man lidet eller intet, om
der saa saa M. Aioner paa Ristebunden.

Formand Harslad saar nu mere frie
hænder til at arbejde baade i sit For-
mandsembede og for Skolen. Gud
lade det lykkes for ham, og lade hans
Arbejde krones med megen Betsignelse!

Betalt for Herold.

Miss Emma Kleven, Northwood, N.
Dak, \$2, P. O. Northwood, Mayville, N.
Dak, \$3, J. Iverson, Ban J. at, Wash,
hver \$1, Miss Helme E. Lion, Mel-
ton N. Dak, A. Tenvik, B. atwood, Wash,
J. H. Edwin, Cammons, Wynn, N. Dak,
Kelson, Glenville, Wynn, C. Torben-
son, W. S., Mrs. E. G. Bertson, Hat-
ton, N. Dak., hver 50 Cents.

Bidrag til Pacific Lutheran University.

Hans Gutbrandson, Albert Leo
Mian, \$5.

Barland, Wash. 7. Mai, 1896.

T. Barjen, Kasserer.

Til Skatteydere!

De som har Skat at betale i
Pierce Co., Wash., gjøres herved
opmærksomme paa, at Skatten for dette
Aar kan betales fra Midten i Januar
1896. Man vinder lidt ved at
betale i Januar og Februar og
saar ved Udskælf.

Vi vil ogsaa i det kommende Aar
som i de to foregaaende, betale Skatten
for vore Benner i Diten, som sender os
35 Cents for hver Lot og en up-
agtlig Betsignelse af Bots
Blets og Addition

Sendes Pengene i Money Orders da
gjør dem betalt bare i Tacoma
— ikke Barland, thi Bar-
land er ikke endnu Money Order Office.
Er der nogen, som har sendt os Pen-
ge for Skat for forrige Aar og ikke har
faaet Røttering, saa bedes saadanne at
lade og vide det, saa skal Frelsen blive
rettet. Vi saar ofte seilaglige Oppgaa-
er.

Brevene bør adresseres til:

Pacific Luth. University,
Barland, Pierce Co., Wash.

T. Barjen, Kasi.

Læs dette!

Enhver, som samler 50 nye Sub-
skribenter paa "Pacific Herald"
og indsender fuld Betaling (\$25.00)
for disse, saar som Belønning et Aars
fri Undervisning ved Skolen.
Ligeledes skal enhver, som samler 25
nye Subskribenter og indsender fuld Be-
taling (\$12.50) for disse, saar som Be-
lønning et halvt Aars Undervis-
ning ved Skolen.

Man mærker sig dette, at her er kun
Tale om fri Undervisning i de almun-
delige Kurser, som ellers koster \$1.00
om Ugen, — ikke i de Fag, for hvilke der
betales særskilt.

Der næst mærke man sig, at nævnte
Retting til fri Undervisning, enten
det er for et halvt eller et helt Aar, ma
aldrig ud benyttes inden Ud-
løbet af Skoleaaret 1895 og 96.

Her er god Anledning for Gutter og
Piger til at gavne baade sig selv og
Andre. Og det er ikke bare de Unge,
som kan benytte sig heraf med Fordel,
men ogsaa Saadanne, som ikke selv kan
besøge Skolen. Disse kan sælge eller
stjænte de paa denne Maade vandne
Rettinger til hvem de vil.

Pacific Lutheran University.

Baarterminen begynder den 8de
April 1896 og slutter den 30de
Maj. Undervisning gives i de Fag,
som høre til Literary, Business, Sci-
entific og Normal Kurser. Enhver
kan vælge sine Fag. Baade Gutter og
Piger modtages som Elever, og der
kræves af dem, at de ere villige til at
arbejde med Flid og til at rette sig
efter Skolens Regler.

For Undervisning i ovennævnte Fag
betales \$1.00 om Ugen, saa Undervis-
ning i Musik, Shorthand og Type-
writing betales særskilt. Bærelse koster
fra 50 Cts. til en \$1.00 og Kosten
\$2.00 om Ugen. For Bærelsen en
Dollar Terminen.

I Barneskolen gives Undervisning i
Religion og Norsk saavel som i de sæd-
vanlige Common Schools. Omkostnin-
gerne i denne Afdeling er: Skolepenge
35 Cts, Bærelse 10 Cts, Post for Børn
under 12 Aar \$1.25, for Børn over 12
Aar \$1.50 om Ugen. For Lægetilfald
i D. A. Maret. I Regelen betales for
dele Terminen for Studsbis.

Ansigninger om Optagelse indsen-
des snarest muligt til Rev. D. Ormsberg
Barland, Pierce Co., Wash.

The Red Front

"Teten" med et stort Lager af Herreflæder bestaaende af de nyeste og moderneste

Cutaway Suits

Single Breasted Sack Suits

Double Breasted Sack Suits

Round Cut Suits

3 Clay Worstedts, Serges og Casfamire i smagfulde og vakre Mønstre.

Intet Præleri, ingen falske Paastaelser, intet Dumbugsalg. Bore Varer er af de bedste, som kan erholdes for Penge og kjøbes for Kontant.

Om, se og overbevis dig om, at du hos os skal finde Varer til Priser, som er værdt at skjænte Opmærksomhed.

"Men's Suits" fra \$3.50 og opover.

Red Front Clothing & Shoe Co.

1308 Pacific Avenue.

Hans Fortellson, Bestyrer.

Skandinavisk APOTHEK.

P. Jensen, Fern Hill.

Norske Familie-Mediciner Hæbent Dag og Nat

NORTHERN PACIFIC

THE DINING CAR ROUTE ACROSS THE CONTINENT.

The Yellowstone National Park Line.

Timetabel.

For	Afgaar fra Tacoma.	Ankommer til Tacoma.
St. Paul og Chicago	6 50 p. m.	5 45 a. m.
Omaha og Kansas City	10 30 p. m.	5 45 a. m.
Portland	6 00 a. m.	6 30 a. m.
Portland	11 10 p. m.	10 10 p. m.
Seattle	5 00 a. m.	5 55 a. m.
Seattle (60 Minutter)	6 40 a. m.	7 25 a. m.
Seattle	10 30 a. m.	10 00 p. m.
Seattle (60 Minutter)	3 30 p. m.	3 45 p. m.
Seattle	5 10 p. m.	7 30 p. m.
Seattle	10 15 p. m.	11 05 p. m.
Carbonado	4 45 p. m.	8 50 a. m.
Olympia, Grays Harbor og Decosta	3 50 p. m.	10 25 a. m.

*Løg til Olympia, Decosta og South Bend afgaa hver Dag undtagen Søndag. Alle andre Løg afgaar daglig.

Dampskibet "City of Kingston"

For Seattle, Port Townsend og Victoria.
 Afgaar fra Tacoma Daglig undtagen Søndag. 7 30 p. m.
 Afgaar fra Victoria Daglig undtagen Mandag. 8.30a. m.

Merre fuldstændige Oplysninger samt Kartter, Timetabeller osv. kan man faa ved at henvende sig til

A. D. CHARLTON, A. G. P. A., Portland, Oregon.

A. TINLING, Gen. Agt., 925 Pacific Avenue, Tacoma.

City Ticket Off. 925 Pac. Ave. Depot Ticket Off., 1801 Pac. Ave.

J. L. JENSEN,

Universitetets Læge.

Parkland, Wash

Kan træffes daglig i Dr. Fængsbruds Blok i Nærheden af Universitetet.

Commonwealth Title & Trust Company

Abstracts of Title

Commonwealth Title & Trust Company

Cor. 12th St & Pacific Ave.

Telephone 101. Tacoma, Wash

FOR SALE,

A fine poultry- and dairyplace; fine fruit and water. 8 room house well furnished. For terms address

PETER A. JOHNSON, Parkland, Wash.

The Bay City

Meat Market.

Den bedste "Retail" Kjøbsforretning i Tacoma.

Telephone 9.

1118 - PACIFIC AVENUE - 1118

ALTID PAA LAGER

norske og svenske Varer saasom

Sild, Ludefisk,

Ansjovis, Primost,

m. m.

Paa Hj. af 11te og C Street, Tacoma Wash.

LINDBERG BROS.

The German Bakery

and Coffee Parlors.

B. Anabel, Eier.

Fresh Bread and Cakes.

1117 PACIFIC AVE. TACOMA, WASH.

H. V. ROBERTS,

Tandlæge.

Crown and Bridge Work a Speciality
 Call and get prices

Room 206, 1156 Pac. Ave. Tacoma

C. QUEVLL,

Norske Læge.

1101 1/2 Tacoma Ave. Telefon 455.

Kontortid 11-12. 2-4. 7-8.

Søndag 12-1.

Fred L. Larne.

"The Adjuster."

Guldmed og Juveler.

Et stort og udmærket Udvalg af Jewelry, solid og plated. Sølvfager og optiske Instrumenter.

1151 Tacoma, Ave.

Tacoma.....Wash.

Student Supplies

OF ALL KINDS

Vaughan & Morrill Co.

926 Pac. Ave. Tacoma, Wash

Kraabel & Erickson

Handler med

Flour, Feed, Hay Tinware, Hardware,

og general Groceries, o. s. v.

Fuldt Lager altid paa Haand.

Parkland Wash

A.S. Johnson & Co.

Paints, Oils, Brushes, Wall Paper and Glass.

Estimates Given on Papering and Glazing.

We Carry a Full Line of Wall Paper and Room Mouldings, Flush and Doors.

1309 PACIFIC AVENUE.

TELEPHONE 505. Tacoma Wash

SCANDINAVIAN-AMERICAN BANK

1539 & 1541 PACIFIC AVENUE,

CAPITAL, : 100,000.

A. G. Johnson, President.
 G. Steinbach, Vice President
 G. G. Anstved, Cashier

Betaler 5 per Cent Rente paa Spareindsætninger.

Kjøber og sælger Bøxler paa alle ledende Byer i de Forenede Stater, Canada og Europa, samt "Money Orders" paa alle Postaaebnerier i Norge, Sverige, Danmark og Finland.

General Agenter for de største transatlantiske Dampskibs Linier.

Agenter for alt usolgt R. P. R. Land i Washington.

PACIFIC HEROLD

Udgivet af The Pacific Lutheran University Association

Abkommer hver Aage og koster forstubsvis 50 CTS. PER AAR.

*****

Alt, som vedkommer Bladets Redaktion, sendes til Rev. N. Christensen - Betaling for Bladet, Bestillinger osv. sendes til Rev. L. Larsen Parkland, Pierce County, Washington.

Subskribentfamlere faar, for 5 betalte Exemplarer det 6te frit.

*****

METROPOLITAN SAVINGS BANK

(Incorporeret 1889)

Theaterbygningen, Hj. af 9 og C Sts.

Aaben daglig fra Kl. 10. til 8.

Lørdag fra Kl. 10. til 12 og 6. til 8. Aften.

Indbetalt Kapital \$200,000

H. H. Casar, President.

G. W. Enos, Vice President.

G. S. Selvig, Cashier.

J. G. Vanderbilt, Ass't Cashier.

Directors.

Downer C. S. Stiles, C. W. Briggs, J. W. Anderson

G. S. Holmes, Theo. Doerner, Geo. H.

Gaton, H. H. Casar, G. W. Enos,

J. G. Vanderbilt.

5 per ct Rente

Renterne udbetales hver 6 Maanedes, 1ste Januar og 1ste Juli. Pengene udbetales paa længere Tid samt paa maanedlige Betalingsvillaaer. Anvisninger paa alle Støder i Europa. De skandinaviske og det tyske Sprog tales.

Entered at the post-office at Parkland, Wash. as second class matter.